

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 3816216376
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3816216376.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, v zastúpení: advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná advokát Mgr. Tomáš Kušník, proti povinnému: J. Y., nar. XX. júla XXXX, bytom V. Sv. A. XXX/XX, Y., o vymoženie 2.359,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16Er/3168/2016, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 09. augusta 2017, č. k. 5CoE/135/2017- 48, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza, ako súd prvej inštancie uznesením z 10. apríla 2017, č. k. 16Er/3168/2016-32 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorický úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 60 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemohol súd prvej inštancie považovať za spôsobilý exekučný titul.

2. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací uznesením v Trenčíne z 09. augusta 2017, č. k. 5CoE/135/2017- 48 odvolanie oprávnenej odmietol.

3. Podľa odvolacieho súdu oprávnená podala odvolanie oneskorene. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi oprávneného riadne doručené do elektronickej schránky dňa 5. mája 2017, čo mal odvolací súd za preukázané z priloženej doručky v spise. Nasledujúcim dňom začala oprávnenému plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie, pričom posledný deň lehoty pripadol na 22. mája 2017. Oprávnený podal odvolanie mailom dňa 23. mája 2017 (č. l. 36 spisu) a odovzdal odvolanie na poštovú prepravu

dňa 24. mája 2017, o čom svedčí pečiatka pošty na pripojenej obálke. Z toho je zrejmé, že oprávnený podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie až po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p, nakoľko došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa vyjadrenia dovolateľky odvolanie bolo podané elektronicky včas 23. mája 2017 na súde prvej inštancie a písomne doručené 24. mája 2017. Začiatok 15 dňovej lehoty sa mal počítať od 9. mája 2017. Preto žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

5. Povinný sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávnenej treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Zákon č. 2/2017 Z. z. (ďalej len „novela“) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý s účinnosťou od 01.04.2017 obsahuje v ust. § 202 ods. 4 právnu úpravu vylučujúcu prípustnosť dovolania a dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Uvedená novela síce k úpravám účinným od 01.04.2017 v prechodnom ustanovení § 243 ods. 1 veta prvá stanovila, že ak ust. § 243i až § 243k neurčujú inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončila podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo neurčila. Preto aj vo vzťahu k dovolaciemu konaniu je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy (porovnaj uznesenia najvyššieho súdu z 20.12.2017, č. k. 8ECdo/17/2017, z 12.12.2017, č. k. 3ECdo/16/2017, z 20.01.2019, č. k. 5Oboer/25/2018 a z 04.12.2018, č. k. 2Oboer/13/2018).

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania na súd prvej inštancie dňa 25. októbra 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej so zreteľom na okamih začatia dovolacieho konania, dovolanie by bolo bez ďalšieho neprípustné. Avšak rešpektujúc povinnosť ústavne konformného výkladu, pri zachovaní ústavného princípu dôvery v platné právo, princípu legitímnych očakávaní, ako aj princípu dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov), dovolací súd považoval za správne, aby sa otázka prípustnosti dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. septembra 2017, sp. zn. 6ECdo/15/2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané až za účinnosti novej právnej úpravy (dňa 09. augusta 2017). Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým dovolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je teda bez ďalšieho neprípustné.

11. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 pripúšťal podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, predmetné dovolanie by bolo napriek tomu neprípustné s poukazom na § 420 C. s. p., ktorý výslovne pripúšťa podanie dovolania iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Napadnuté rozhodnutie nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.